COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 11.8.2020
COM(2020) 371 final

2020/0174 (CNS)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

de modificare a Deciziei nr. 940/2014 privind regimul de impozitare aferent taxelor de andocare în regiunile ultraperiferice franceze în ceea ce privește perioada sa de aplicare

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Dispozițiile Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) se aplică regiunilor ultraperiferice ale Uniunii. Cu toate acestea, regiunile ultraperiferice franceze sunt excluse din domeniul de aplicare teritorial al directivelor privind TVA-ul și accizele.

Dispozițiile TFUE, în special articolul 110, nu autorizează în principiu nicio diferență de impozitare în regiunile ultraperiferice franceze între produsele locale și cele provenite din Franța metropolitană, din alte state membre sau din țări terțe. Cu toate acestea, articolul 349 din TFUE prevede posibilitatea introducerii unor măsuri specifice în favoarea acestor regiuni, din cauza constrângerilor permanente care afectează situația economică și socială a regiunilor ultraperiferice. Aceste măsuri vizează diverse politici, printre care se numără și politica fiscală.

Taxa de andocare este un impozit indirect în vigoare numai în regiunile ultraperiferice (RUP) franceze Martinica, Guadelupa, Guyana Franceză, Réunion și Mayotte. Această taxă se aplică importurilor de mărfuri, indiferent de originea lor, și livrărilor de mărfuri efectuate cu titlu oneros de către persoane care exercită activități de producție. Taxa se aplică, în principiu, în același mod atât produselor fabricate la nivel local, cât și produselor importate.

Cu toate acestea, Decizia nr. 940/2014/UE a Consiliului din 17 decembrie 2014[1] autorizează Franța să prevadă, până la 31 decembrie 2020, scutiri sau reduceri ale taxei de andocare pentru anumite produse fabricate la nivel local. Anexa la decizia menționată cuprinde lista produselor pentru care se pot aplica scutirile sau reducerile de taxă. În funcție de produse, diferența de impozitare dintre produsele fabricate la nivel local și celelalte produse nu poate depăși 10, 20 sau 30 de puncte procentuale.

Aceste diferențe de impozitare au scopul de a compensa dezavantajele concurențiale de care suferă regiunile ultraperiferice, care se traduc printr-o creștere a costurilor de producție și, implicit, a prețurilor de cost ale produselor fabricate la nivel local. În lipsa unor măsuri specifice, produsele locale ar fi mai puțin competitive față de cele provenind din afară, chiar dacă se iau în calcul costurile de transport. În consecință, ar fi cu atât mai dificilă menținerea unei producții locale ale cărei costuri de producție sunt mai ridicate.

Ca urmare a expirării deciziei Consiliului, Comisia a demarat un studiu extern pentru a evalua regimul actual și impactul potențial al diferitelor opțiuni posibile pentru perioada de după 2020. Pe baza acestui studiu, Comisia consideră că este justificat să se acorde prelungirea solicitată, cu câteva modificări ale regimului existent.

Prin urmare, Comisia a examinat listele de produse în cazul cărora autoritățile franceze doresc să aplice o impozitare diferențiată. Această examinare necesită un proces îndelungat de lucru atât al autorităților franceze, cât și al Comisiei, care constă în verificarea, pentru fiecare produs, a justificării unei impozitări diferențiate și a proporționalității ei, asigurându-se în același timp că o astfel de impozitare diferențiată nu aduce atingere integrității și coerenței ordinii juridice a Uniunii și nici pieței interne și politicilor comune.

Criza legată de pandemia de COVID-19 a cauzat întârzieri mari în activitatea autorităților franceze de colectare a tuturor informațiilor necesare. Prin urmare, această activitate nu a putut fi finalizată până în prezent.

[1] Decizia 940/2014/UE din 17 decembrie 2014 privind regimul de impozitare aferent taxelor de andocare în regiunile ultraperiferice franceze (JO L 367, 23.12.2014, p. 1).

Dacă nu se adoptă nicio propunere înainte de 1 ianuarie 2021, există riscul creării unui vid juridic, întrucât acest lucru ar face imposibilă aplicarea unui regim fiscal diferențiat în regiunile ultraperiferice franceze după 1 ianuarie 2021, chiar în ceea ce privește produsele în cazul cărora menținerea unei impozitări diferențiate ar fi, de fapt, justificată.

Prin urmare, cu scopul de a permite finalizarea lucrărilor în desfășurare și de a acorda autorităților franceze posibilitatea de a strânge toate informațiile necesare, iar Comisiei timpul necesar pentru a prezenta o propunere echilibrată care să țină cont de diversele interese aflate în joc, este necesară o perioadă suplimentară de șase luni.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică**

Comunicarea din 2017 privind un parteneriat strategic consolidat și reînnoit cu regiunile ultraperiferice ale Uniunii Europene[2] subliniază faptul că regiunile ultraperiferice se confruntă în continuare cu dificultăți grave, dintre care multe sunt permanente. Comunicarea menționată prezintă noua abordare elaborată de Comisie cu privire la modalitățile de stimulare a dezvoltării regiunilor ultraperiferice prin valorificarea optimă a atuurilor lor și prin exploatarea oportunităților oferite de noii vectori ai creșterii economice și ai creării de locuri de muncă.

În acest context, scopul prezentei propuneri este de a promova și de a menține anumite produse locale care sunt deosebit de amenințate și, astfel, de a stimula ocuparea forței de muncă în regiunile ultraperiferice franceze. Prezenta propunere aprofundează piața unică și restabilește competitivitatea acestor activități de producție locale prin compensarea dezavantajelor cauzate de situarea lor geografică și de situația lor economică. Ea completează Programul de opțiuni specifice pentru zonele îndepărtate și insulare (POSEI)[3] care urmărește să sprijine sectorul primar și producția de materii prime, Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime (FEPAM)[4] și Fondul european de dezvoltare regională (FEDR)[5] care include o alocare specială suplimentară pentru a compensa costurile suplimentare ale regiunilor ultraperiferice, inerente constrângerilor proprii.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Propunerea este în concordanță cu Strategia privind piața unică din 2015[6], în cadrul căreia Comisia își propune să creeze o piață unică mai aprofundată și mai echitabilă de care să beneficieze toate părțile interesate. Unul dintre obiectivele măsurii propuse este reducerea costurilor suplimentare cu care se confruntă întreprinderile din regiunile ultraperiferice, costuri care împiedică participarea deplină a acestora la piața unică. Dat fiind volumul limitat al producției vizate din regiunile ultraperiferice franceze, nu se prevede niciun impact negativ asupra bunei funcționări a pieței unice.

---

2 COM(2017)623 final.

3 Regulamentul (UE) nr. 228/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 martie 2013.

4 Regulamentul (UE) nr. 508/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime.

5 Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime.

6 Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Ameliorarea pieței unice: mai multe oportunități pentru cetățeni și pentru întreprinderi” [COM(2015) 550 final], p. 4.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

• Temeiul juridic

Temeiul juridic al prezentei propuneri este articolul 349 din TFUE. Dispoziția menționată permite Consiliului să adopte dispoziții specifice menite să stabilească condițiile de aplicare a tratatelor în regiunile ultraperiferice ale UE.

• Subsidiaritate (în cazul competențelor neexclusive)

Numai Consiliul are autoritatea de a adopta, în temeiul articolului 349 din TFUE, măsuri specifice în favoarea regiunilor ultraperiferice în scopul adaptării aplicării tratatelor în aceste regiuni, inclusiv a politicilor comune, având în vedere existența unor constrângeri permanente care afectează situația economică și socială a acestor regiuni ultraperiferice. Același lucru este valabil pentru autorizarea derogărilor de la articolul 110 din TFUE. Prin urmare, propunerea respectă principiul subsidiarității.

• Proporționalitate

Prezenta propunere respectă principiul proporționalității prevăzut la articolul 5 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană. Prezenta propunere urmărește să prelungească sistemul aplicabil în prezent cu șase luni, pentru a permite încheierea analizei complete, pentru fiecare produs în parte, a cererii de autorizare a aplicării unei impozitări diferențiate în vederea compensării dezavantajelor concurențiale de care suferă produsele locale. Nicio altă prelungire nu va fi autorizată înainte de încheierea acestei analize, pentru fiecare produs în parte, a cererii autorităților franceze.

• Alegerea instrumentului

Se propune o decizie a Consiliului de modificare a Deciziei 940/2014/UE a Consiliului.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

Direcțiile generale competente ale Comisiei Europene au fost consultate cu privire la textul prezentei propuneri.

Dat fiind impactul global limitat al regimului taxelor de andocare asupra UE în ansamblu, s-a acordat o derogare de la orientările privind o mai bună legiferare.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Propunerea nu are implicații asupra bugetului Uniunii Europene.

5. ALTE ELEMENTE

• Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, de evaluare și de raportare

Este în curs de desfășurare o revizuire completă a Deciziei 940/2014/UE în vederea reînnoirii regimului. Pe baza studiului extern și a informațiilor furnizate de Franța, se va elabora un document analitic care să cuprindă în anexă o evaluare a regimului.

- **Explicații detaliate cu privire la prevederile specifice ale propunerii**

Prezenta parte nu este aplicabilă dat fiind că dispozițiile propunerii sunt clare.

2020/0174 (CNS)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

de modificare a Deciziei nr. 940/2014 privind regimul de impozitare aferent taxelor de andocare în regiunile ultraperiferice franceze în ceea ce privește perioada sa de aplicare

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 349,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European[7],

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

(1) Decizia nr. 940/2014/UE a Consiliului din 17 decembrie 2014[8] privind regimul de impozitare aferent taxelor de andocare în regiunile ultraperiferice franceze autorizează autoritățile franceze să aplice scutiri sau reduceri ale taxelor de andocare pentru produsele fabricate la nivel local în regiunile ultraperiferice franceze care figurează în anexa la decizia respectivă. Diferența maximă de impozitare autorizată este, în funcție de produse și de departamentul de peste mări în cauză, de 10, 20 sau 30 de puncte procentuale. Decizia nr. 940/2014/UE se aplică până la 31 decembrie 2020.

(2) Franța consideră că dezavantajele concurențiale de care suferă regiunile ultraperiferice franceze persistă și a solicitat Comisiei să se mențină, după 1 ianuarie 2021 și până la 31 decembrie 2027, un sistem de impozitare diferențiată similar cu cel existent în prezent.

(3) Cu toate acestea, examinarea listelor de produse în cazul cărora Franța dorește să aplice o impozitare diferențiată necesită un proces îndelungat de lucru care presupune să se verifice, pentru fiecare produs, dacă o impozitare diferențiată este justificată și proporțională, asigurându-se în același timp că o astfel de impozitare diferențiată nu aduce atingere integrității și coerenței ordinii juridice a Uniunii și nici pieței interne și politicilor comune.

(4) Criza legată de pandemia de COVID-19 a cauzat întârzieri mari în activitatea autorităților franceze de colectare a tuturor informațiilor necesare. Prin urmare, această activitate nu a putut fi finalizată până în prezent.

(5) Dacă nu se adoptă nicio propunere înainte de 1 ianuarie 2021, există riscul creării unui vid juridic, întrucât acest lucru ar face imposibilă aplicarea unei impozitări diferențiate în regiunile ultraperiferice franceze după 1 ianuarie 2021.

---

7 JO C din , p. .

8 Decizia 940/2014/UE din 17 decembrie 2014 privind regimul de impozitare aferent taxelor de andocare în regiunile ultraperiferice franceze (JO L 367, 23.12.2014, p. 1).

(6) Cu scopul de a permite finalizarea lucrărilor în desfășurare și de a acorda Comisiei timpul necesar pentru a prezenta o propunere echilibrată care să țină cont de diversele interese aflate în joc, este necesară o perioadă suplimentară de șase luni.

(7) Prin urmare, Decizia nr. 940/2014/UE trebuie modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

La articolul 1 alineatul (1) din Decizia nr. 940/2014/UE, data de „31 decembrie 2020” se înlocuiește cu „30 iunie 2021”.

Articolul 2

Prezenta decizie se aplică de la 1 ianuarie 2021.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Republicii Franceze.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu
Președintele